

РЕШЕНИЕ

№ 7608

гр. София, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7996** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на [фирма] чрез процесуалния си представител адв. Х. против решение № 20091483 от 12.04.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 1470/2021 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 451311-F479390 от 31.07.2019 г. (погрешно изписан № 453111-F479390), издадено от директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите- [населено място] (ТД на НАП). Обосновават се съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуален закон. Развиват се подробни аргументи относно ненадлежно връчване на поканата за съставяне на АУАН, доколкото същата е изпратена единствено на електронната поща на дружеството, без да са направени последващи усилия да бъде връчена на адреса на управление, вписан в Търговския регистър. Поддържа се, че процесните фактури са отразени в Справка-декларация (СД) за месец ноември 2018 г., когато е внесен и прихванат дължимия данък, поради което държавният бюджет не е ощетен. Твърди се и неправилно прилагане на материалния закон и в частност, неправилно определяне на приложимата санкционната разпоредба, тъй като е следвало да бъде приложен привилегирания

състав на чл. 180а, ал. 4 от ЗДДС. Отделно от изложеното се сочи, че налагането на имуществена санкция, в размер на дължимия ДДС за двете фактури, би довело до неоснователното му заплащане в двоен размер. Претендира се отмяна на решението на Софийския районен съд и постановяване на ново по съществото на правния спор, с което да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът по касация ТД на НАП-С., чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Подробни аргументи излага в представените по делото писмени бележки. Моли решението на Софийския районен съд да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, след като се запозна с доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 451311-F479390 от 31.07.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което на [фирма], са наложени две административни наказания, както следва: имуществена санкция в размер на 1602 лева (фактура №109/06.09.2018 г. с данъчна основа 8010.00 лв. и ДДС 1602.00лв.) и имуществена санкция в размер на 1000 лева (фактура №110/12.09.2018 г. с данъчна основа 3050.70 лв. и ДДС 610.14лв.), за извършени две нарушения по чл. 124, ал. 2 от ЗДДС.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено следното: във връзка с извършване на проверка от страна НАП, възложена с резолюция П-22221019000597-О.-001/04.01.2019 г. е установено, че през месец септември 2018 г. търговско дружество [фирма] е извършило доставки на стоки в полза на други търговци, а именно:

на 06.09.2018г. е извършена доставка в полза на [фирма], на стойност 8010.00 лева и дължим ДДС 1602.00 лева, съгласно отразеното във фактура № 109/06.09.2018г.

на 12.09.2018г. е извършена доставка на стоки на стойност 3050,70 лева и ДДС 610.14 лева с получател [фирма], видно от фактура № 110/12.09.2018г.

Посочените фактури не са включени в дневника за продажби за данъчен период 01-30.09.2018г. При подаване на Справка-декларация по ДДС за същия период на 2018г., приета с вх. № 22103498506/12.10.2018г., данъкът по двете фактури не е включен при определяне на данъчния резултат, като в същата липсват каквито и да е доставки, респ. ДДС за внасяне или възстановяване.

Фактурите са включени в дневник за продажби за месец ноември 2018 г. и в Справка-декларация, подадена в НАП на с вх.№ 22103537525/03.12.2018г.

Изготвена е покана изх.№ 19-53-02-241/15.03.2019г. по описа на НАП за съставяне на АУАН, която е изпратена на електронния адрес на дружеството за кореспонденция с

НАП още в рамките на същия ден. Получаването ѝ е потвърдено с нарочен имейл, в който е посочено, че представител на дружеството ще се яви на 19.03.2019 г. Освен това, поканата е изпратена и на адреса на управление на дружеството, а именно: [населено място], [улица], където е получена на 26.03.2019г. видно от приложената обратна разписка за връчване на съобщение. Представител на дружеството не се явил, нито в посочения в електронното съобщение ден (19.03.2019 г.), нито по-късно в рамките на седемдневния срок от получаването му.

На 27.03.2019 г. е съставен АУАН № F479390/27.03.2019 г. Актът е съставен в отсъствие на представител на дружеството и е връчен на 21.06.2019г. Въз основа на него е съставено наказателно постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС и на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДДС е ангажирана административно наказателната отговорност на [фирма].

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното дружество е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност. Посочил е, че не може да намери приложение нормата на чл. 180а, ал. 4 от ЗДДС, която касае привилегирован състав на нарушение по чл. 180а, ал. 1 от ЗДДС, изразило се в неначисляване на ДДС от лицето платец на данъка, в случаите, когато за същия е налице право на пълен данъчен кредит, което условие не е изпълнено в настоящия случай. Обосновал е извод за неприложимост и на привилегирования състав на чл. 182, ал. 2 от ЗДДС, поради обстоятелството, че задължението за отразяване на издадения данъчен документ не е изпълнено още в следващия данъчен период. Посочил е, че не са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Неоснователно е възражението, изложено в касационната жалба, че неправилно АУАН е съставен в отсъствие на представител на нарушителя. Покана за съставяне на АУАН е изпратена на електронния адрес на дружеството за кореспонденция с НАП, като получаването ѝ е потвърдено с нарочен имейл, в който е посочено, че представител на дружеството ще се яви на 19.03.2019 г. Освен това, покана е изпратена и на адреса на управление на дружеството, а именно: [населено място], [улица], където е получена на 26.03.2019г. видно от приложената обратна разписка за връчване на съобщение. Представител на дружеството не се явил, нито в посочения в електронното съобщение ден (19.03.2019 г.), нито по-късно в рамките на седемдневния срок от получаването му. В тази връзка правилен е изводът на Софийския районен съд, че дружеството е било надлежно уведомено за предстоящото съставяне на АУАН, поканено е за участие в тази процедура, но не е изпратило представител, с оглед, на което са налице предпоставките на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН за съставяне на АУАН и започване на административно-наказателното производство в отсъствието на нарушителя.

По същество на спора правилен е изводът на Софийския районен съд, че касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, предвид което е наложена и санкцията по чл. 182, ал. 1 от ЗДДС, която е коректно определена по

законоустановения ред и размер. Правилен е и изводът за неприложимост на нормата на чл. 180а, ал. 4 от ЗДДС, която касае привилегиран състав на нарушение по чл.180а, ал. 1 от ЗДДС, изразило се в начисляване на ДДС от лицето платец на данъка, в случаите, когато за същия е налице право на пълен данъчен кредит. В случая липсват данни това условие да е налице, а и налице е различно по своето естество нарушение, като това по чл. 180а, ал. 1 от ЗДДС се изразява в начисляване данъка, докато нарушението по чл. 182 от ЗДДС се изразява в неиздаване на данъчен документ или ненадлежно отразяване на същия в отчетния регистър.

На следващо място, касационната инстанция напълно споделя и мотивите на Софийския районен съд за неприложимост на привилегирания състав на чл. 182, ал. 2 от ЗДДС, който предвижда по-нисък размер на имуществената санкция за нарушения свързани с ненадлежно попълване на отчетните регистри, когато задължението за отразяване на издадения данъчен документ е изпълнено още в следващия данъчен период. Това е така, тъй като отразяването на издадените фактури № 109/06.09.2018г. и № 110/12.09.2018г. е станало в справка - декларация и приложения към нея дневник за продажбите за месец ноември 2018 г., т. е. не един, а два месеца по-късно.

Касационната инстанция напълно споделя и мотивите на районния съд, че конкретното деяние не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от същия вид.

По изложените съображения, решението на Софийския районен съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на ответната страна следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА № 20091483 от 12.04.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 1470/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция Териториална дирекция на Национална агенция за приходите- [населено място] разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

